

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br.: IT-95-5/18-T
Datum: 4. juli 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 4. jula 2012.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG DA SE PRETRESNE SJEDNICE
ODRŽE U BIVŠOJ JUGOSLAVIJI I DA SE UPUTI POZIV VLADAMA BOSNE I
HERCEGOVINE, REPUBLIKE SRPSKE I SRBIJE**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu da se pretresne sjednice održe u bivšoj Jugoslaviji", koji je optuženi podnio 7. maja 2012. godine (dalje u tekstu: Zahtjev) i "Zahtjevu da se uputi poziv vladama Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Srbije", koji je optuženi podnio 9. maja 2012. godine (dalje u tekstu: Zahtjev u vezi s pozivom), i ovim donosi sljedeću odluku.

1. Optuženi u Zahtjevu na osnovu pravila 4 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) traži od Vijeća da tokom njegovog dokaznog postupka održi tri jednodnevnice pretresne sjednice u Sarajevu, Banjoj Luci i Beogradu.¹ On tvrdi da će to služiti interesima pravde budući da će "rad Međunarodnog suda približiti onima koji od njega treba da imaju korist" i zbog toga što će nekim svjedocima biti praktičnije.²
2. Tužilaštvo je 21. maja 2012. podnijelo "Odgovor na 'Zahtjev optuženog da se pretresne sjednice održe u bivšoj Jugoslaviji'" (dalje u tekstu: Odgovor), u kojem se protivi Zahtjevu zbog toga što on ne ispunjava uslove iz pravila 4 i navodi da optuženi nije pokazao da su zatražene pretresne sjednice u interesu pravde.³ Nadalje, tužilaštvo tvrdi da bi, u svakom slučaju, prisustvo optuženog na nekoj pretresnoj sjednici u bivšoj Jugoslaviji predstavljalo značajnu opasnost po bezbjednost "svih zainteresovanih".⁴
3. U Zahtjevu u vezi s pozivom optuženi traži od Vijeća da izda poziv BiH, Republici Srpskoj (dalje u tekstu: RS) i Srbiji da iznesu svoja mišljenja o Zahtjevu. On smatra da bi im trebala biti pružena prilika da se izjasne o tome da li prihvataju Zahtjev i da li su voljni obezbijediti objekte potrebne za održavanje postupka.⁵
4. Pravilo 4 Pravilnika predviđa da "sudska vijeća mogu obavljati svoje dužnosti i van sjedišta Međunarodnog suda ako to predsjednik odobri u interesu pravde".

¹ Zahtjev, par. 1, 6.

² Zahtjev, par. 3.

³ Odgovor, par. 2-6.

⁴ Odgovor, par. 7-8.

⁵ Zahtjev u vezi s pozivom, par. 1-2.

5. Optuženi u Zahtjevu prosto navodi argument da bi bilo 'praktičnije' da se neki pretresi održe van sjedišta Međunarodnog suda.⁶ Ne navodi nijednog svjedoka koji ne bi mogao doputovati u sjedište Međunarodnog suda u Haagu niti pominje neki postojeći ili budući problem s kojim bi se države mogle suočiti prilikom transfera zatočenih svjedoka.⁷ Vijeće se nije uvjerilo daje puka praktičnost dovoljno dobar razlog da opravda održavanje pretresa van sjedišta Međunarodnog suda na osnovu pravila 4. Optuženom su na raspolaganju sredstva u skladu s Pravilnikom koja mu mogu poslužiti prilikom bavljenja pitanjima koja se odnose na svjedoke, konkretno pravilo 54 i pravilo *90bis*. Vijeće takođe napominje daje Služba za žrtve i svjedoke Međunarodnog suda ovlaštena na osnovu pravila 34 da pruža podršku žrtvama i svjedocima koji dolaze da svjedoče na Međunarodni sud, što bi trebalo ublažiti neke od bojazni optuženog.

6. Što se tiče argumenta optuženog da bi odobrenje Zahtjeva imalo za posljedicu da bi se "rad Međunarodnog suda približio onima koji od njega treba da imaju korist", Vijeće napominje da, mada je taj razlog važan, čemu svjedoči rad programa Outreach Međunarodnog suda, on ne opravdava iznimnu primjenu pravila 4 kako bi se zadovoljili interesi pravde. Shodno tome, Vijeće se nije uvjerilo da je optuženi utvrdio da je u interesu pravde da se pretresi održe van sjedišta Međunarodnog suda, u skladu s pravilom 4.

7. Uzimajući u obzir gore navedeni zaključak Vijeća, Vijeće smatra da nije potrebno da izda pozive BiH, RS i Srbiji u vezi s ovim pitanjem.

8. Shodno tome, Vijeće, na osnovu pravila 4 Pravilnika, ovim **ODBIJA** Zahtjev i **PROGLAŠAVA** Zahtjev u vezi s pozivom bespredmetnim.

⁶ Zahtjev, par. 3

⁷ U vezi s transferom zatočenih svjedoka, Vijeće napominje daje 28. juna 2012. na osnovu pravila 90 bis optuženi podnio "Zahtjev za privremeni transfer zatočenih svjedoka". Taj zahtjev trenutno rješava Vijeće.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 4. jula 2012. godine
U Haagu, Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]